

هاله ابهام ارتباط اپستین با اسرائیل

رسانه‌های جریان اصلی تاکنون از مطرح کردن این مسئله خودداری کرده‌اند اما افراد بیشتری رابطه جفری اپستین، مجرم جنسی را با دولت‌های خارجی زیر سوال برده‌اند. هر چه سیاستمداران تلاش کردند تا از انتشار هرگونه اطلاعات جدید درباره جفری اپستین، مجرم جنسی محکوم‌شده که با سیاستمداران روابطی داشته، جلوگیری کنند، سوال‌های بیشتری درباره افراد قدرتمندی که از این اقدام نگرانی داشته‌اند، به‌وجود آمده است. برخی گمانه‌زنی کرده‌اند که اپستین با جوامع اطلاعاتی کشورهای مختلف روابطی داشته است. روزیکشنبه، مارجریتیلورگرین، نماینده کنگره از ایالت جورجیا، یکی از معدود جمهوری خواهانی بود که رهبری انتشار اسنادرا برعهده گرفت و در گفت‌وگویی با شبکه خبری سی‌ان‌ان گفت که نمی‌داند اپستین با دولت اسرائیل همکاری می‌کرده‌بانه.

گرین ادعا نکرد که شواهدی درباره این موضوع دارد اما این سوال را بر این مبنا مطرح کرد که گزارش‌های جدید نشان می‌دهند که اپستین دست‌کم به‌عنوان مشاور یا «دلال» ایهودباراک، نخست‌وزیر اسرائیل کار می‌کرده و روابطی با جامعه اطلاعاتی اسرائیل داشته است. این موضوع به‌موازات گمانه‌زنی‌های دیرینه‌ای است مبنی بر اینکه اپستین «فهرستی» از مشتریان سرشناس درست کرده که اغلب در جزیره‌اش به او ملحق می‌شدند و با زنان جوان برای اخاذی از آنها ماجراجویی می‌کرد. (وزارت دادگستری وجود چنین فهرستی را تکذیب کرده است.)

عدم شفافیت باعث شده که تعدادی از تئوری‌های توطئه در مورد این موضوعات مطرح شده اما این نماینده کنگره صرفاً این سوال را مطرح کرد که آیا دولت‌های خارجی نیز به‌دلیل ماهیت بالقوه شرم‌آور این فایل‌ها علیه انتشار آنها فشار می‌آورند یا نه.

گزارش‌های اخیر بر اساس ایمیل‌ها و اسناد منتشر شده که حالا از سوی دموکرات‌ها در کمیته نظارت مجلس نمایندگان از رابطه ادعایی بین اپستین و باراک (که پس از آنکه اپستین به مجرم جنسی محکوم شد، شکل گرفته) قطعاً اشاره‌ای به این احتمال است. در اینجا فقط گوشه‌ای از پوشش ادامه‌دار مرتضی حسین و رایان گریم از موضوع رابطه اپستین و اسرائیل را مشاهده می‌کنید: جفری اپستین و ایهود باراک کارشناسان سودجویی از جنگ بودند. باراک در پایان دوران تصدی خوبه‌عنوان وزیر دفاع اسرائیل و پس از «بازنشستگی» ادعایی‌اش، نقش‌اش را به‌عنوان فروشنده خدمات امنیتی اسرائیلی به دولت‌ها درگیر در جنگ پذیرفت و دری‌ربرای رهبران اطلاعاتی اسرائیلی برای شکل‌دهی به دستگاه‌های امنیتی چندین کشور آفریقایی از جمله ساحل عاج باز کرد.

جفری اپستین که در سال ۲۰۱۹ در زندان درگذشت بی‌سروصدا این تلاش‌ها را تسهیل می‌کرد. اپستین در مقطعی برای باراک نوشت: «باوجود اینکه ناآرامی‌های مدنی به اوج خود رسیده (...) و ناامیدی صاحبان قدرت، این وضعیت برای شما ایده‌آل است؟» باراک پاسخ می‌دهد: «تأخددی حق با شماست. اما در مورد ساحل عاج، تبدیل آن به نقدینگی، شامل میناجی‌گری معاملات بین دولت اسرائیل و این کشور درگیر جنگ در غرب آفریقا بود.» این چرخشی جالب در جنجال‌ای است که عمدتاً بر روابط اپستین با الیت قدرتمند در ایالات متحده، از جمله دونالد ترامپ، متمرکز بوده است که ادعا کرده بود پیش از مجرم شناخته شدن اپستین در سال ۲۰۰۸ به تجارت دختران زیر سن قانونی برای فحشا، روابط خود را قطع کرده است.

با توجه به گزارش Drop Sute، به‌نظر می‌رسد گرین این سوال را مطرح کرده است که آیا اسرائیل مشتاق است این پرونده‌ها منتشر شوند یا خیر. دینابش، مجری تلویزیونی سی‌ان‌ان از گرین پرسید: «شما این موضوع را که چه کسی و کدام کشور فشار بسیاری بر ترامپ می‌آورد تا اسناد اپستین را مخفی نگه دارد، زیر سوال برده‌اید. شما عکسی را درباره کمک‌های مالی از گروه لابی حامی اسرائیل در AIPAC اضافه کرده‌اید.» گرین می‌گوید پس از انتقاد علنی از دولت اسرائیل در غزه مورد هدف AIPAC قرار گرفته است. گرین (به‌نظر می‌رسید با اشاره به گزارش Drop site) پاسخ داد: «ما روابط جفری اپستین را با ایهودباراک دیدیم، ما دیدیم که با آنها توافق تجاری می‌بندد و توافقی‌های تجاری با مشارکت دولت اسرائیل که به‌نظر می‌رسد به سازمان‌های اطلاعاتی آنها منجر شده است.» گرین گفت: «و به‌نظر سوال درست این است که بپرسم آیا جفری اپستین برای اسرائیل کار می‌کرد؟» گرین در ادامه در پاسخ به سوال دینابش مبنی بر اینکه آیا می‌گوید اسرائیل برای پنهان کردن اسناد اپستین بر رئیس جمهور آمریکا فشار می‌آورد و آیا مدرکی دارد پاسخ می‌دهد که من فقط یک سوال ساده می‌پرسم.

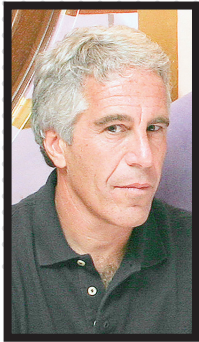
یاسمن طاهریان

خبرنگار گروه بین‌الملل

قانونگذاران آمریکا در اقدامی نادر برای تصویب طرحی در مورد انتشار اسناد دولتی مرتبط به جفری اپستین، مجرم جنسی محکوم شده، با یکدیگر متحد شدند تا راه را برای انتشار عمومی این اسناد هموار کنند. پس از ماه‌ها فشارهای عمومی، ۲ بار تجمع قربانیان و درخواست کمیته نظارت مجلس نمایندگان برای انتشار این اسناد، دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا در نهایت در چرخشی ۱۸۰ درجه از جمهوری خواهان خواست تا به لایحه انتشار اسناد اپستین رای دهند. در مجلس نمایندگان این طرح با ۴۲۷ رای مثبت مقابل یک رای منفی (متعلق به کلی هیگینز، نماینده جمهوری خواه ایالت لوئیزیانا) پس از ماه‌ها تلاش ترامپ و مایک جانسون، رئیس مجلس نمایندگان برای ممانعت از انتشار این اسناد، به تصویب رسید. هیگینز از رای منفی خود دفاع کرد و گفت که این لایحه به‌گونه‌ای نوشته شده که ممکن است به افرادی گناه آسیب برساند. در عصر همان روز چاک شومر، رهبر اقلیت سنا و سناتور دموکرات ایالت نیویورک پیشنهاد موافقت با این لایحه را به اتفاق آراء در نشست مجلس سنا ارائه کرد که بدون هیچ مخالفت و هیچ رای‌گیری رسمی در این مجلس به تصویب رسید و حالا برای امضای دونالد ترامپ به کاخ سفید ارسال شده است. انتظار می‌رود دونالد ترامپ با توجه به اینکه پیشتر گفته بود «چیزی برای پنهان کردن» وجود ندارد و حتی در طول کمپین رقابت‌های انتخاباتی خود در سال ۲۰۲۴ نیز اعلام کرده بود به‌عنوان رئیس جمهور این اسناد را منتشر می‌کند، این لایحه به سرعت امضا شود. وعده انتخاباتی ترامپ حتی باعث شد یکی از قربانیان اپستین به ترامپ رای دهد اما به گفته این قربانی، ترامپ آن را به مسئله‌ای حزبی، «فریب‌کاری دموکرات‌ها» و یک بازی سیاسی تبدیل کرد. این مصوبه می‌توانست ۵ ماه پیش امضا شود. مایک جانسون مدت‌ها بود که می‌گفت لایحه انتشار اسناد اپستین طرح بسیار بدی است. قربانیان اپستین دوبار به کنگره آمدند تا خواسته خود را به نمایندگان کنگره آمریکا یادآوری کنند. بار اول در سوم سپتامبر بود که پس از آن در ماه اکتبر جانسون دولت آمریکا را تعطیل کرد. این تعطیلی ۴۳ روز طول کشید. برخی آن را تعطیلی اپستینی نام‌گذاری کردند چون مایک جانسون، از سؤگند یاد کردن آدلینا گریحالوا، نماینده جمهوری خواه آریزونا که به‌تاژگی در انتخاباتی ویژه جانشین پدرش شد، امتناع کرد. آدلینا گریحالوا دویست و هجدهمین عضو کنگره و آخرین امضای مورد نیاز در دادخواستی بود که بر اساس آن وزارت دادگستری ملزم می‌شد اسناد اپستین را منتشر کند. به‌محض پایان یافتن تعطیلی دولت، دموکرات‌ها سه ایمیل منتشر کردند و پس از آن جمهوری خواهان حاضر در کمیته نظارت مجلس نمایندگان آخرین مجموعه از ۲۰ هزار اسناد (از «املاک اپستین» و نه «اسناد دولتی») را منتشر کردند که شامل ایمیل‌هایی از اپستین بود که در آنها اغلب نارزاییتی خود را از ترامپ و ریاست جمهوری او ابراز کرده بود.

به گزارش نیویورکر همان‌گونه که در «کتاب تولد» ۵۰ سالگی اپستین آمده، این اسناد طیف‌ر خوت‌انگیزی از مطالب احمقانه تا گمراه کننده را در بر می‌گیرند. هیچ‌کدام از این افراد نمی‌توانند شوخی‌های شیطانی بکنند؛ شیقت‌آور است که بیشتر زندگی آنها حول شبکه‌سازی و معاشرت می‌گذرد. سرگرم‌کننده‌ترین جنبه مکاتبات، با توجه به شخصیت اصلی آن، رگه‌هایی از سرزنش و انتقاد است؛ مانند زمانی که پگی سیگال، روابط عمومی رسانه‌ای، یکی از معاشران در حلقه خود را توصیف او به‌عنوان «هست چاق بی‌پول و یک ازدواج بد» بی‌اعتبار می‌کند.

تحولات آمریکا

با اینکه ترامپ می‌گوید انتشار اسناد اپستین برایش اهمیتی ندارد اما همه می‌دانند او نسبت به هر چیزی که نامش روی آن قرار داشته باشد، اهمیت ویژه‌ای قائل است. در اسناد اپستین، ترامپ تقریباً تمام فضاهای ناخوشایند را پر کرده است؛ حجم انتقادهای تند بی‌اثر از او، اغلب از جایگاه قدرت واقعی به سمت او

در عین حال، تاریک‌ترین موضوع احترام چاپلوسانه به اپستین است. در سال ۲۰۱۵ در ایمیل‌هایی که بین لندون توماس جونیور که در آن زمان خبرنگار اقتصادی تایمز با اپستین رد و بدل شد، اپستین را تشویق کرد تا «به جهان نشان بده که تو دیگر آن آدم نیستی. تو تغییراتی ایجاد کرده‌ای و این دیگر گذشته است.» دو سال بعد، توماس، دوست و یار اپستین به او ایمیلی زد تا هشدار دهد که جان کانلی، روزنامه‌نگار تحقیقی و یکی از نویسندگان کتاب «ثروتمند کنیف»، «دوباره دنبال اطلاعات می‌گردد.» نوام چامسکی، زبان‌شناس در یک توصیه‌نامه ادعا می‌کند که «جفری همواره به‌دنبال کشف حقیقت پشت‌پرده است و ایده‌های جنجال‌برانگیزی ارائه می‌دهد که به‌طور مرتب باعث شده من در مسائل مهم بازنگری کنم.» چنین اظهاراتی به‌طور ناموزونی در کنار یادداشت‌های اپستین برای خود (مثل ریش‌ها و موهای بلند، برای جذب و نگهداری بو (بد) هستند؟» و «آیا چشم‌ها اطلاعات را منتقل می‌کنند؟») قرار گرفته‌اند.

در اوایل سال ۲۰۱۹، اپستین پیام‌هایی را با دوست خود که دانشجوی پزشکی بود رد و بدل کرده است. وزارت دادگستری اخیراً اعلام کرد تحقیقاتی را درباره توافق‌نامه در خواست تجدیدنظر در اولین حکم زندان اپستین به‌راه انداخته است. این حکم که به‌شدت آسانگیر بود باعث شد تیم وکلای اپستین در سال ۲۰۰۷ برنده شوند و پایانی برای تحقیقات فدرال درباره جرائم جنسیتی رقم بخورد. (اپستین بعدها به اتهام تجارت جنسی دستگیر شد و در ماه اوت در شرایطی نامأنوس در سلولی در زندان منتهن درگذشت که بعدها به‌طور مشکوکی خودکشی اعلام شد). این دوست دوبار از اپستین برای شام دعوت می‌کند که به‌نظر می‌رسد کدی برای موضوعی دیگر است؛ آنها درباره تولد این دوست صحبت کردند که ممکن است هدفی مرموز داشته باشد. اپستین می‌نویسد: «من ایده جدیدی برای هدیه تولدت دارم» و سپس اضافه می‌کند: «۳۰ هزار دلار کارت هدیه امریکن اکسپرس دریافت کن. یا فکر می‌کنم بهتر است که کارت اعتباری خودت را داشته باشی و سابقه خوبی (در استفاده از آن و پرداخت به‌موثق) برای خودت درست کنی.» در خلال بحث در مورد این مسائل لجستیکی مرموز، به‌نظر می‌رسید که طرف از بازتاب منفی اخبار مربوط به اپستین آگاه بوده و می‌دانسته چه بگوید تا حالش بهتر شود. این دوست می‌گوید: «مردم کاری بهتر از ساختن داستان‌های عجیب و غریب ندارند.»

► **کام بدی لایحه انتشار اسناد اپستین**

طبق این مصوبه، وزارت دادگستری آمریکا موظف است ظرف ۳۰ روز «تمام اسناد، مدارک، مکاتبات و موارد تحقیقی غیر محرمانه» مرتبط با اپستین و گیلین مکسول شریک جرم اپستین که زمانی دوست‌دخترش نیز بود را در اختیار عموم قرار دهد. اگر وزارت دادگستری بخواهد بخش‌هایی از متن را تدوین کند، ۱۵ روز زمان دارد و باید برای هر تدوین توجیهی ارائه کند. اگر هم قرار باشد تحقیقاتی در بخش‌هایی از این اسناد انجام شود، انتشار این اسناد می‌تواند متوقف یا با تأخیر انجام شود. این تأخیر تا ابد نخواهد بود اما می‌تواند طولانی شود. در پرونده اپستین نام هزاران قربانی و افراد بسیاری وجود دارد که مرتکب جرم شده‌اند. وزارت دادگستری نمی‌تواند پرونده‌های زیادی برای متوقف کردن تمام اسناد اپستین باز کند و از تمام مجرمان محافظت کند. برای این امر هم تعداد بازرسان کافی در اختیار ندارد.

سال‌هاست که ادعاهای سوءاستفاده جنسی علیه جفری اپستین و روابط نزدیکش با افراد ثروتمند و قدرتمند، تمایل به انتشار اسناد بیشتر در مورد پرونده او را برای افشای هر گونه سوءاستفاده کننده بالقوه دیگر افزایش داده است.

تجاوزگر و ا

بررسی رای کنگره آمریکا به انتشار اسناد جفری اپستین

پیش از آغاز رای‌گیری درباره این لایحه در مجلس نمایندگان، سازمان صدق‌اچاق «جهان بدون بهره‌برداری» پیامی ویدئویی را در یوتیوب با مشارکت ۱۱ نفر از قربانیان جفری اپستین منتشر کرد. هر کدام از این زنان عکسی از خود در سنی که برای اولین بار با این مجرم جنسی محکوم‌شده مواجه شدند، در دست گرفته‌اند. («من ۱۴ ساله بودم...» «من ۱۶ ساله بودم...» «من ۱۶ سال داشتم...» «۱۷ سال...» «۱۴ ساله بودم...» «در پایان این ویدئو از مخاطبان خواسته می‌شود تا با نمایندگان خود در کنگره تماس بگیرند و خواستار انتشار باقی‌مانده اسناد اپستین شوند: «زمان آن رسیده که رازها را از سایه‌هایرون بکشیم.»

ترامپ پس از ماه‌ها تلاش و مقابله با انتشار اسناد اپستین، بالاخره موضع خود را ۱۸۰ درجه تغییر داد و در شبکه اجتماعی تروث‌سوشال اعلام کرد که با انتشار اسناد اپستین مخالفتی ندارد چون «چیزی برای پنهان کردن ندارد». او در یکشنبه‌شب نمایندگان جمهوری خواه کنگره آمریکا را تشویق کرد تا به انتشار پرونده اپستین رای دهند و از آنچه «حقه‌بازی دموکرات‌ها» خواند، عبور کنند؛ اقدامی که عقب‌گردی چشمگیر از تلاش‌های ترامپ برای بی‌اعتبار کردن انتشار اسناد اپستین بود.

► **سکی که پارس نکرده**

سر آرتور کاتن دوپل، نویسنده و پزشک اسکاتلندی و خالق شخصیت شرلوک هولمز، کارآگاه خصوصی محبوبی است که رمان‌هایش نقطه عطفی در ادبیات جنایی به‌شمار می‌روند. دوپل در یکی از معروف‌ترین داستان‌های خود با عنوان «ماجرای سپید پیشانی» به داستان یک اسب مسابقه‌ای گمشده و قتل مربی این اسب می‌پردازد. یک کارآگاه اسکاتلندیارد (نام مرکز پلیس شهر لندن) به شرلوک هلمز می‌گوید: «آیا هیچ نکته‌ای وجود دارد که بخواید نظر من را به آن جلب کنید؟» هلمز پاسخ می‌دهد: «به ماجرای عجیب سگ در شب.» کارآگاه پاسخ می‌دهد: «سگ هیچ کاری در شب انجام نداد.» هلمز اشاره می‌کند: «این همان اتفاق سوال‌برانگیز است.» چون انتظار می‌رفت سگ حین دزدی اسب به افراد ناآشنا پارس کند، حالا سگی که پارس نکرد ارجاعی است به دونالد ترامپ در یکی از ایمیل‌های اپستین به شریک جرمش، گیلین مکسول. اپستین در ایمیلی در دوم آوریل ۲۰۱۱ برای مکسول می‌نویسد: «می‌خواهم بدانی آن سکی که پارس نکرده، ترامپ است.» و سپس نام یکی از قربانیانی که با رنگ سیاه پوشیده شده ولی انتظار می‌رود ویرجینیا جوفری باشد، آمده: «نام قربانی) ساعت‌ها در خانه من با او وقت گذراند. حتی یک بار هم از او نامی برده نشده است. رئیس پلیس... و غیره... کار من ۷۵ درصد انجام شده.» مکسول هم در پاسخ می‌گوید: «من هم در موردش فکر کرده‌ام...» در ایمیلی دیگر در سال ۲۰۱۹ به مایکل ولف، نویسنده و روزنامه‌نگار که درباره ترامپ نیز کتابی با عنوان «آتش و خشم» نوشته است، اپستین می‌نویسد که ترامپ «درباره دخترها اطلاع داشته» که احتمالاً اشاره‌ای است به به ویرجینیا جوفری، قربانی شناخته‌شده پرونده جفری اپستین که در ماه اوت خودکشی کرد.

با اینکه ترامپ می‌گوید انتشار اسناد اپستین برایش اهمیتی ندارد اما همه می‌دانند اونسبت به هر چیزی که نامش روی آن قرار داشته باشد، اهمیت ویژه‌ای قائل است. در اسناد اپستین، ترامپ تقریباً تمام فضاهای ناخوشایند را پر کرده است؛ حجم انتقادهای تند بی‌اثر از او، اغلب از جایگاه قدرت واقعی به سمت او نشانه رفته که به‌طور